

سُورَةُ يَسٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يَسٌ ۖ وَالْقُرْآنُ الْحَكِيمُ ۝ إِنَّكَ لَمِنَ
الْمُرْسَلِينَ ۝ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝
تَنْزِيلُ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَا أَنذَرَ
أَبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ۝ لَقَدْ حَقٌّ الْقَوْلُ عَلٰى
أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّا جَعَلْنَا فِي
أَغْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ
وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا
فَأَغْشَيْنَا هُمْ فَهُمْ لَا يُبَصِّرُونَ ۝ وَسَوْءٌ عَلَيْهِمْ
عَآنِذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّمَا تُنذِرُ
مَنِ اتَّبَعَ الذِكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ

بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ۝ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتَىٰ
 وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَأَثْارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَخْصَيْنَاهُ
 فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ۝ وَاضْرَبْ لَهُمْ مَثَلًاً أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ
 إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ۝ إِذَا رَسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ
 فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزَنَا بِشَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ
 قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ
 مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ۝ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ
 إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ۝ وَمَا عَلِيَّنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
 قَالُوا إِنَّا تَطَيِّرُنَا بِكُمْ لَعِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْ جُمَنَّكُمْ
 وَلَيَمْسَنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ
 أَعِنْ ذُكْرَتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ۝ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا
 الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَا قَوْمَ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ
 اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْعَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ۝

وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٢٢
 إِنَّمَا تَحْذِفُ مِنْ دُونِهِ الْهَمَّةُ إِنْ يُرِدُنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ
 عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ٢٣
 إِنَّمَا تَحْذِفُ مِنْ دُونِهِ الْهَمَّةُ إِنْ يُرِدُنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ
 ضَلَالًا مُّبِينًا ٢٤ إِنَّمَا تَحْذِفُ مِنْ دُونِهِ الْهَمَّةُ إِنْ يُرِدُنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ
 قِيلَ اذْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ٢٥
 غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ٢٦
 بِمَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا
 مُنْزَلِينَ ٢٧ إِنْ كَانَتِ الْأَصْيَحَةُ وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ
 خَامِدُونَ ٢٨ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ
 إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ٢٩ أَلَمْ يَرَوْا كُمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ
 الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ٣٠ وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ
 لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ٣١ وَأَيْةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَا
 هَا وَآخِرَ جَنَّا مِنْهَا حَبَّا فَمِنْهُ يَا كُلُونَ ٣٢ وَجَعَلْنَا فِيهَا

جَنَّاتٍ مِّنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَرٌ نَافِيَهَا مِنَ الْعُيُونِ^{٤١}

لِيَا كُلُوا مِنْ ثَمَرٍ هُوَ مَا عَمِلْتُهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ^{٤٢} ٣٤

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ وَاجْ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ^{٤٣} ٣٥

وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ^{٤٤} ٣٦ وَأَيَةُ لَهُمُ الَّيْلُ

نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ^{٤٥} ٣٧ وَالشَّمْسُ تَجْرِي

لِمُسْتَقْرِرٍ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ^{٤٦} ٣٨ وَالْقَمَرَ

قَدَرَ نَاهُ مَنَازِلَ حَتَّى عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ^{٤٧} ٣٩ لَا

الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ

النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ^{٤٨} ٤٠ وَأَيَةُ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا

ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلُكِ الْمَسْحُونِ^{٤٩} ٤١ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ

مَا يَرَ كَبُونَ^{٥٠} ٤٢ وَإِنْ نَشَاءُ نُغْرِقُهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا

هُمْ يُنْقَذُونَ^{٥١} ٤٣ إِلَّا رَحْمَةً مِنَا وَمَتَاعًا إِلَى جِينٍ^{٥٢} ٤٤ وَإِذَا

قِيلَ لَهُمْ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ أَيَّةٍ مِنْ أَيَّاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا
 مُعْرِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمُ اللَّهُ قَالَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطُعُمُ مَنْ لَوْيَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ
 إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٦﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا
 الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٧﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً
 تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿٤٨﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا
 إِلَى أَهْلِهِمْ يَرِجُونَ ﴿٤٩﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ
 إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا
 هُذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥١﴾ إِنْ كَانَتِ إِلَّا
 صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٢﴾ فَالْيَوْمَ لَا
 تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْعًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾ إِنَّ
 أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٤﴾ هُمْ وَآزْوَاجُهُمْ
 فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَأِيكِ مُتَكَبِّرُونَ ﴿٥٥﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا
 يَدْعُونَ ﴿٥٦﴾ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٧﴾ وَامْتَازُوا

الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ
 لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَنْ اعْبُدُو نِي
 هُذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًا كَثِيرًا
 أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾ هُذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوَعَّدُونَ
 اِصْلُوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾ أَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ
 أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشَهِّدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
 وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ
 يُبْصِرُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَا هُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا
 مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ نُعَمِّرْهُ ثُنَكِسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا
 يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلِمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ أَنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ
 وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ﴿٦٩﴾ لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ
 أَوْلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلْتُمْ أَيْدِيْنَا أَنْعَامًا
 فَهُمْ لَهَا مَا لِكُونَ ﴿٧١﴾ وَذَلِكَنَا هَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَا كُلُونَ
 وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعٌ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ
 دُونِ اللَّهِ أُلْهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ

وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ ۝ فَلَا يَخْزُنَكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ
 مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۝ أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَا هُمْ مِنْ
 نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ۝ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ
 قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ۝ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا
 أَوَلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ۝ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ
 الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا آتَيْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ۝ أَوَلَيْسَ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ
 مِثْلَهُمْ بَلِى وَهُوَ الْخَالِقُ الْعَلِيمُ ۝ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا
 أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ
 كُلَّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝

كُلَّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

YÂSÎN SÛRESİ OKUNUŞU

BISMILLÂHİR RAHMÂNİR RAHÎM

(1) Yâsîn (2) vel kur'ânîl hakîym (3) inneke leminel-mûrseliyn (4) alâ sîratîm müstekîym (5) tenziylel- aziyzirrahîym (6) litünzîra kav- mem mâ ünzîra abâ-ühüm fehüm  afilûn (7) le kad hakkal kavlû alâ ek-serihim fehüm la yü'minun (8) inna cealnâ fi a'na-kihim ağlâlen fehiye ilel'ezkani fehüm mukmehun (9) ve cealna min beyni eydi- him seddev ve min halfihim sedden fea şeynahüm fehüm lâ yübsi- run (10) ve seva n aleyhim e enzertehüm em lem tünzirhüm lâ-

yü'minun (11) innema tünzirü menittebeaz zikre ve haşıyer rahma-ne bilğayb febeşşırhü bimağfiretin ve ecrin kerim (12) inna nahnü nuh yilmevta ve nektübü ma gaddemu ve âsârahüm ve külle şey'in ahsaynahü fi imamim mübiyn (13) vadrib lehüm meselen ashabel karyeh izca ehel mürselûn (14) iz- erselna ileyhimüsneyni fekezzebuhüma feazzezna bisalisin fekalû inna ileyküm mürselun (15) kâlû mâ entüm illâ beşerüm mislüna ve mâ enzelerraḥmanü min şey'in in entüm illâ tekzibun (16) kâlû rabbüna- ya'lemü inna ileyküm le-mürselun (17) ve ma aleyna- illel belağul mübin (18) kâlû inna tetayyerna biküm leil lem tentehu lenercümenneküm ve leyemessen-neküm minna azabün eliyim (19) kâlû dairüküm meaküm ein zükkitüm bel entüm kavmüm müsrifûn (20) ve cae min aksal medineti racülüy yes'a, kêle ya gavmit tebiul mürseliyn (21) ittebiu mel lâ yes'elüküm ecrav vehüm mühtedun (22) ve mâ liye la a'büdül lezi fetarani ve ileyhi türceun (23) Eettehizü mindunihi aliheten iy yürid-nir rahmanü bi durril lâ tuğni annî şefaatühüm şey'en ve lâ yünki-zun (24) innî izel le fi dalâlim mübin (25) innî amentü bi rabbiküm fesmeun (26) kiyledhulil cennet, kêle ya leyte kavmi ya'lemûn (27) bima şafere lî rabbi ve cealenî minel mükremiyn (28) ve ma enzel-na alâ kavmihî min ba'dihî min cündim mines semâi ve ma künna münziliyn (29) in kânet illâ sayhaten vahideten feiza hüm hâmidun (30) ya hasreten alel ibad ma ye'tiyhim mir rasulin illâ kanubihî yesteh-ziun (31) elem yerav kem ehlekna kablehüm minel kuruni ennehüm ileyhim lâ yerciûn (32) ve in küllül lemma cemiy'ul ledey-na muhdarun (33) ve ayetül lehümül erdul meytah ahyeynaha ve ahrecna minha habben feminhü ye'külûn (34) ve cealna fiyha cen-natim min nehiyiliv ve a'nabin ve feccerna fiyha minel uyûn (35) li-ye'külu min semerihî ve ma amilethü eydiyhim efelâ yeşkürün (36) sübhanneziy halekal ezbace külleha mimma tünbitül ardu ve min enfüsihim ve mimma lâ ya'lemûn (37) ve ayetünl lehümül leyl nes-lehu minhün-nehara feiza hüm muzlimûn (38) veş şemsü tecrî li müstekarril leha zalike takdiyrül aziyzil aliym (39) vel kamera kad-dernâhü menazile hattâ âde kel urcûnil kadiym (40) leşsemsü yen-beşiy leha en tüdrikel kamera ve lellelü sabikun nehar ve küllün fi felekiy yesbehûn (41) ve ayetül lehüm enna hamelna zürriyyete-hüm fil fulkil meşhun (42) ve halakna lehüm mim mislihî ma yerke-

bûn (43) ve in neşe' nuğrikhüm felâ sariyha lehüm ve lâ hüm yün-kazûn (44) illâ rahmetem minna ve metaan ilâ- hîyn (45) ve iza kî-le lehümüttekû ma beyne eydî-küm ve ma halfeküm lealleküm tür-hamûn (46) ve ma te'tiyhim min ayetim min ayati rabbihim illâ ka-nu anhâ mu'ridiyn (47) ve iza kiyle lehüm enfiku mimma razekakü-mullâhü, kalellezine keferu, lil-leziyne amenû enut'ımı mel lev yeşâullâhu at' amenhu in entüm illâ fî dalâlim mübiyn (48) ve yekûlûne meta hazel va'dü in küntüm sadikîn (49) ma yenzurune illâ sayhatev vahideten te'huzühüm ve hüm yehissimûn (50) felâ yestetiy'ûne tavsiyetev ve la ilâ ehlihim yerciûn (51) ve nüfiha fis sûri feizâ hüm minel'ecdasi ilâ rabbihim yensilûn (52) kâlû ya vey-le-na men beasena mim merkadina haza ma veader rahmânü ve sa-dekal mürselûn (53) in kanet illâ sayhatev vahideten feizahüm ce-miy'ul ledeynâ muhdarûn (54) fel yevme lâ tuzlemü nefşün şey'ev ve lâ tûczevne illâ mâ küntüm ta'melûn (55) inne ashabel cennetil yevme fi şügulin fâkihûn (56) hüm ve ezzacûhüm fi zilâlin alel'erâi-ki müttekiûn (57) lehüm fiha fâkihatuv ve lehüm mâ yeddeûn (58) selâmün kavlen mir Rabbir rahiym (59) vemtâzul yevme eyyühel mücîrimûn (60) elem a'hed ileyküm ya benî âdeme en lâ ta'bûdûş şeytan innehu leküm adüvvüm mübiyn (61) ve enî'bûdûnî, haza si-ratum müstekîym (62) ve lekad edalle minküm cibilleñ kesiyra efe-lem tekunu ta'kilûn (63) hazihî cehennem ülletî küntüm tûadûn (64) islevhel yevme bima küntüm tekfürûn (65) elyevme nahtimû ala efvahîhim ve tükellimüna eydihim ve teşhedü ercülühüm bimâ kânu yeksibûn (66) velev neşâü letamesnâ alâ a'yunihim feste-bekûssîrâta feennâ yübsirûn (67) velev neşâü lemesahnahüm alâ mekanetihim femestetâû mudîyyev ve lâ yerciûn (68) ve men nüammîrhü nünekkişî fil halk, efelâ ya'kilûn (69) ve ma allemna-hûş şî'ra ve mâ yenbeçiy leh, in hüve illâ zikruv ve kur'ânüm mü-biyn (70) liyünzira men kane hayyev ve yehikkal kavlû alel kâfirîn (71) evelem yerev enna halakna lehüm mimma amilet eydînâ ena-men fehüm leha mâlikun (72) ve zellelnaha lehüm feminha rakû-bühüm ve minha ye'külûn (73) ve lehüm fiha men'âfiu ve meşarib efelâ yeşkürün (74) vettehazu min dunillâhi âlihetel leallehüm yün-sarun (75) lâ yestetiy'ûne nasrehüm ve hüm lehüm cündüm muh-darun (76) felâ yehzünke kavlühüm, innâ na'lemü ma yüsirrune ve

ma yu'linun (77) evelem yerel'insanü enna halaknahü min nutfetin feiza hüve hasıymüm mübîn (78) ve darebe lena meselev ve nesi-ye halkah kâle mey yuhîl izâme ve hiye ramim (79) kul yuhîhel-lezi enşehâ evvele merrah ve hüve- bikülli halkin alîm (80) ellezi ceale leküm mineş- şeceril'ahdari naren feiza entüm minhü tukidûn (81) eveleysellezi halekas semavati vel'erda, bikâdirin alâ en yah-lüka mislehüm, belâ ve hüvel hallâkul alîm (82) in-nema emrûhû izaa erade şey'en, ey yekule lehu kün, feyekun (83) fesübhanellezi biyedihî melekütü külli şey'iv ve ileyhi türceûn.

YÂSÎN SÛRESİ MEÂLİ

RAHMAN VE RAHİM OLAN ALLAH'IN İSMİYLE

1. Yasin
2. Hikmet sahibi Kur'an'a yemin olsun,
3. Emin ol ki sen, o ri-saletle gönderilen peygamberlerdensin.
4. Sıratı müstakîm/dosdoğru yol üzerindesin.
5. Bu kitap, Aziz ve Rahim olan Allah tarafından indirilmiştir.
6. Babaları uyarılmamış, bu yüzden kendileri de gaflet içinde kalmış bir kavmi uyarmanın için indirilmiştir.
7. Andolsun ki onların çoğuna azap hükmü kesinleşmiştir. Artık onlara iman etmezler.
8. Çünkü biz, onların boyunlarına halkalar geçir-miştiz, bu (halkalar) çenelerine kadar (dayanmıştır.) Bu yüzden onlar başları kalkık durumdadırlar.
9. Biz onların önlerine bir sedd ve arkalarından bir sedd çekmişiz ve kendilerini sarmışızdır da, artık onlar göremezler.
10. Ve onlar için müsavi/eşit'tir. Onları uyarsan da yahut uyarmasan da iman etmezler.
11. Sen ancak Zikre (Kur-an-a) tabi olan, Rahman'a gaybi olarak inanıp ve ondan korkan kimseyi uyarırsın. İşte onu hem bir mağrifet hem de bir ecri kerîm ile müjdele.
12. Şüphesiz ölüleri biz diriltiriz ve onların gönderdikleri amelleri ve bırakıkları eserleri yazarız. Biz her şeyi "İmam-ı Mübîn/Levh-i Mahfuz" da hesap ve tesbit etmişizdir.
13. Ve onlara, o karye sahiblerini temsil getir, hani onlara elçiler gelmişti.
14. İşte o zaman biz, onlara iki elçi göndermişik te, (o belde halkı) elçilerin her ikisinde yalanlaşmışlardı. Bunun üzerine bir üçüncü ile güçlendirdik. Onlar/Elçiler dediler ki: Haberiniz olsun ki, biz sizlere gönderilmiş elçileriz.
15. Dediler ki: Sizler bizim gibi bir beşer-den başka bir şey değilsiniz, hem Rahman da hiç bir şey indirmemiştir. Siz ancak yalan söylüyorsunuz.
16. Onlar dediler ki: Rabbimiz biliyor, biz

gerçekten size gönderilmiş elçileriz. 17. Bize düşen ancak açık bir tebliğidir. 18. (Bunun üzerine) onlar/belde halkı dediler ki: Gerçekten biz sizinle ugursuzlandık. Yemin olsun, eğer vazgeçmezseniz sizi mutlaka taşılarız. Ve bizden size mutlaka elim/acı bir azâb dokunur. 19. Elçiler şöyle dediler: Ugursuzluğunuz sizinle beraberdir. Size nasihat edilse de mi?

Doğrusu siz, haddi aşmiş bir kavimsiniz. 20. O esnada şehrin tâ ucundan bir adam koşarak geldi. Ey kavmim dedi: Uyun bu gönderilen elçiler'e. 21. Uyun sizden hiç bir ücret istemiyen o zatlara ki, onlar hidayete ermişlerdir 22. Bana ne oluyor ki, beni yaratana kulluk etmeyeyim! Halbu ki, hepiniz O'na döndürüleceksiniz. 23. Ben ondan başka bir ilah edinir miyim? Eğer o Rahman, bana bir zarar murad bu yurursa onların (putların) şafaati bana hiç bir şekilde fayda vermez ve ben-i kurtaramazlar. 24. Şüphesiz ben, o vakit açık bir sapıklık içine(-düşmüştür) olurum. 25. Gerçekten ben, Rabb'inize iman ettim, dinleyin beni. 26. 27- (Şehit edilince) Denildi ki: Haydi gir cennete! O da dedi ki, "keşke kavmim gerçeği bilseydi!" "Rabbimin beni bağışladığını ve beni ikram olunan kullarından kıldığını!" 28. Onun arkasından kavminin üzerine semâ'dan bir ordu indirmedik, indirecek de değildik. 29. (Onları helâk eden) yalnız bir sayha ses oldu. Birdenbire o vakit sönü verdiler. 30. Pişmanlık/ nedamet o kulların üzerine olsun ki! kendilerine bir peygamber gelmiş olmasın da, onlar da onunla alay etmiş olmasınlar. 31. Görmediler mi? biz onlardan önce nice memleketleri helâk etmişiz de, onların (hiç biri) kendilerine dönüp gelmezler. 32. Elbette onların hepsi (kiyamet gününde) bizim huzurumuza getirileceklerdir. 33. (Bu hususta) ölü bir toprak, onlar için bir ayet/bir delil'dir. Biz ona hayat verdik ve ondan habbeler /taneler çıkardık da, ondan iyip duruyorlar. 34. Biz yeryüzünde hurma ve üzüm bağlarından bahçeler yaptıktı, ve oralarda kaynaklardan (sular) fışkırttık. 35. Tâ ki, onun meyvelerinden ve elliyeyle yetişdirdiklerinden yesinler diye. Halâ şükret-miyecekler mi? 36. Sübhan/noksansız olan (Allah), Yerin bitir-diklerinden, kendi nefislerinden ve (mahiyetini) henüz bilmediği şeylerden ve onların hepsinden çiftler yaratandır. 37. Gece de onlar için bir âyet/bir delil'dir. Ondan gündüzü sıyırip çekeriz de, o zaman onlar karanlığa girmiş olurlar. 38. Güneş de kendisi için belirlenen bir yer de akıp gidiyor. İşte bu aziz ve alîm olan (Allah'ın) takdiridir. 39. Ay için de zaman menzilleri takdir ettik. Nihayet o eski hurma dalı gibi olur

da geri döner. 40. Ne güneş aya yetişebilir, ne de gece gündüzü ge-çebilir, her biri bir felekte yülerler. 41. Onlar için bir ayet te, onların zürriyyet-lerini dopdolu gemide taşımamızdır. 42. Onlar için, bunun gibi binecekleri başka şeyle de yarattık. 43. Dilersek onları (su da) boğarız da, o vakit onların imdadına ne koşan olur, ne de onlar kurtarırlılar. 44. Ancak tara-fımızdan bir rahmet ve bir zamana kadar faydalananma vardır. 45. Onlara yapmakta olduğunuz ve yapıp arkada birraktığınız işlerde Allah'tan sakının, umulur ki siz merhamet olunursunuz denildiğinde (sakinmadılar). 46. Onlara Rablerinin ayetlerinden bir ayet gelmiyordu ki, ondan yüz çevirmiş olmasınlar. 47. Onlara Allah'ın size verdiği rızıktan infak edin/harcayı denildiği zaman, küfrederler iman edenlere dedi ki: Biz mi doyuracağız o kimseyi? Allah dilemiş olsaydı onu doyururdu. Gerçekten siz, ancak açık bir sapıklık içindesiniz. 48. (Küfredenler) Eğer siz doğru söyleyenler denseñiz, bu vaat edilen azap ne zaman dediler. 49. Onların beklediği ancak bir sayha, ses'tir ki, onlar çekisirken kendilerini yakalayıverir. 50. Artık bir vasiyyette bulunmaya güçleride yetmez ve ailelerine dahi dönemezler. 51. Nihayet Sur-a üfürülür. Onlar kabirlerinden kalkarak Rab'lerine doğru akın ederler. 52. Yazıklar olsun bize! Kim kaldırdı bizi uyuduğumuz yerden? İşte Rahman'ın vaad buyurduğu (gerçek) bu imiş. Peygamberler de doğru söylemiş derler. 53. (Bu durum) sâdece bir sayha ses'ten başkası değildi. Bunun üzerine onların hepsi o vakit huzurumuzda hazır edilmişlerdir. 54. Artık bugün hiç kimseye zerrece zulmedilmez, ancak yaptıklarınızın karşılığını bulursunuz. 55. Şüphesiz cennet ashabı, o gün pek güzel zevk içinde meşgullerdir. 56. Kendileri ve zevceleri gölgeler içinde tahtlar üzerine yaslanıp oturmuşlardır. 57. Onlar için orada meyveler ve istedikleri her şey vardır. 58. Rahim olan Rablerinden (onlara) selam sözü vardır. 59. Ve bu gün ayrılin ey mücimler! (denir) 60. "Ey Adem oğulları! Ben sizden ahit almadım mı? şeytana kulluk etmeyin, şüphesiz o sizin için açık bir düşmandır diye. 61. "Ve bana kulluk edin doğru yol budur" diye. 62. Andolsun ki, o (şeytan), sizden pek çok nesilleri yoldan çıkardı. Ya o vakit sizin akıllarınız yokmuy du? 63. İşte, size vaadedilen cehennem budur. 64. Bugün kûfettiğinizden dolayı oraya giriniz. 65- O gün onların ağızlarını mühürleriz de yapmış oldukları elli bize söyler ve ayakları da şahdet eder. 66. Eğer dileseydik gözlerini silme kör ederdik de yol bulmaya koşarlardı. Fakat nereden görecekler? 67. Eğer dilesek olduk-

ları yerde onların şekillerini değiştirdik de, ne ileri gidebilirlerdi, ne de donebilirlerdi. 68. Kime uzun ömür verirsek, yaratılış icabı onu tersine çeviririz, hâlâ akıl etmiyorlar mı? 69. Biz ona (peygambere) şiir öğretmedik, ona yaraşmaz da, onun söyledikleri, ancak bir zikir ve apaçık bir Kur'an'dır. 70. Hayatta olanı uyarmak, ve kafirlere de (azab) sözünün gerçekliğini bildirmek içindir. 71. Görmediler mi ki, biz kudret ellişimizin yaptıklarından onlar için bir takım hayvanlar yarattık da, onlara sahip oluyorlar. 72. Onları kendilerine itaatkâr yaptık. Onlardan bir kısmına binerler, bir kısmını da yerler. 73. Onlarda daha bir çok menfaatler ve türlü içecekler var, hâlâ şükretmeyecekler mi? 74. Tuttular da Allah'tan başka bir takım ilâhîler edindiler. Güya yardım olunacaklar. 75. Onların onlara yardıma güçleri yetmez, onlar ise onlar için hazırlanmış askerlerdir. 76. (Resûlüm) artık onların sözleri seni üzmesin. Gerçeken biz onların gizlediklerini de, açığa vurduklarını da biliriz. 77. Görmedi mi o insan? biz onu bir nutfeden yarattık da şimdi o, bir mücadeleci kesildi. 78. Kendi yaratılışını unutarak bize bir misal getirdi ve o kemikleri kim diriltir? Onlar çürüyüp, dağılmışken dedi. 79. De ki, onları ilk defa yaratan/inşa eden diriltir ve O, her türlü yaratmayı bilendir. 80. O ki size yeşil ağaçtan bir ateş yaptı da simdi siz ondan tutuşturup duruyorsunuz. 81. Gökleri ve yeri yaratan, onlar gibisini de yaratmaya kadir değil midir? Elbette kadirdir. O, her şeyi kemâli ile yaratan ve her şeyi en iyi bilendir. 82. Onun emri bir şeyi murad edince, ona sâdece "ol" der, o da hemen olverir. 83. Her şeyin mülkü kudret elinde olan (Allah), bütün noksancıklardan münezeh ve tüm kâmil sıfatlarla muttasıf'tır. Ve O'na döndürüleceksiniz.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صَبْرًا جَمِيلًا وَ قَلْبًا سَلِيمًا وَ لِسَانًا ذَا كِرَاءً وَ دُعَاءً مُسْتَجَابًا
 وَ كِتَابًا يَمِينًا وَ رِزْقًا حَلَالًا وَ نَعِيمًا مُقِيمًا وَ جَنَّةً وَ حَرَيرًا وَ نَصْرَةً وَ مَسْرُورًا * يَا قَاضِي
 الْحَاجَاتِ يَا مُجِيبَ الدُّعَوَاتِ يَا كَافِيَ الصُّرُّ وَ الْبَلَى يَا عَالَمَ السِّرِّ وَ الْخَفَيَّاتِ *
 افْضِ حَاجَتِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ الْمُبَارَكَةِ بِحُرْمَةِ يَسِّ وَ الْقُرْآنِ الْحَكِيمِ * فَإِذَا قَضَى أَمْرًا
 فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ * فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ *

YÂSİN-İ ŞERİF DUASI OKUNUŞU

Bismillâhir rahmânir rahîm

Allah'ümme inni es'elüke sabren cemîlen ve kalben selîmen. Ve lisânen zâkirâ. Ve duâen müstecâben. Ve kitaben yemînen. Ve rızkan halâlen ve naîmen mukîmen ve Cenneten ve harîren ve nadraten ve mesrûra. Yâ kadiyel-hâcât. Yâ mucibedde'avâti ya kaşifeddurri vel beliyyât. Yâ âlimessirri velhafîyyât. İkdî hâcetî fî hâzîhis-sââtîl mübâreketi bi hürmeti yâsîn vel Kur'âni'l-hakîm, feizâ kadâ emren fe innemâ yekûlü lehü kün fe yekûn. Fesübâhânellezi biyedihi melekûtü külli şey'in ve ileyhi türceûn.

YÂSİN-İ ŞERİF DUASI MEÂLİ

Rahman Ve Rahim Olan Allah'm Ismiyle

Allah'im' Senden güzel sabır, temiz kalp, zikreden dil, kabul gören dua, sağdan alınan amel defteri, helal rızık, sürüp giden nimet, cenneti, güzelliği ve hoşnutluğu istiyorum. Ey ihtiyaçları gideren, ey duaları kabul eden, ey zarar ve belaları kaldırın, ey sırları ve gizlilikleri bilen; Yasin ve hikmetli Kur'an hürmetine şu mübarek saatteki ihtiyaçlarımı yerine getir. "Onun emri bir şeyi murad edince, ona sâdece ol der, o da hemen oluverir." Her şeyin mülkü kudret elinde olan (Allah), bütün noksantalıklardan münezzeh ve tüm kâmil sıfatlarla muttasif'tir. Ve ona döndürüleceksiniz.

